LÁ THƯ MỤC VỤ

Lễ tất cả các thánh là lễ tưởng nhớ , mừng vui, hiệp thông với tất cả những bậc tổ tiên, ông bà, cha mẹ, anh chị em, bạn hữu và tất cả những người thân của chúng ta đã được Chúa gọi về với Ngài trước chúng ta, ***"mà chỉ một mình Chúa biết lòng tin của các vị ấy"***, khi chúng ta có thể hy vọng các vị ấy được gia nhập vào hàng ngũ các thánh trên Thiên Quốc. Đừng phải đợi đến ngày mồng hai tháng Mười Một mới tưởng nhớ tới họ. Không phải vô tình mà Giáo Hội vẫn mừng lễ các thánh một ngày trước khi tưởng nhớ cầu nguyện cho các linh hồn ở chốn thanh luyện.

Chốn thanh luyện dẫu sao cũng chỉ là một thời gian 'tạm trú'. Không ai có 'hộ khẩu thường trú' ở chốn thanh luyện ấy. Nói cách khác, chốn thanh luyện giống như một chuyến đò ngang, Thiên Đàng mới là bến bờ vĩnh viễn. Nói cách bình dân hơn, không ai phải dừng lại mãi bên chum nước rửa chân trước thềm nhà, nhưng phải vào bên trong Nhà Cha mới là nơi yên vui, hạnh phúc. Đừng cứ phải đợi đến ngày mồng hai tháng Mười Một mới tưởng nhớ tới những người thân đã được Chúa gọi về với Chúa. Chúng ta nên gọi tháng Mười Một là "Tháng Các Thánh" thay vì cứ theo một thói quen nào đó chúng ta vẫn thường gọi là "Tháng Các Đẳng Linh Hồn', hay "Tháng Luyện Ngục…y như "Tháng Bảy Xá Tội Vong Nhân" vậy.

Cần phải thâm tín rằng ***"Thiên Chúa giàu lòng thương xót"*** Ngài không chỉ "xá tội", nghĩa là không chỉ xí xóa, bạch hóa mà thôi, Nên nhớ một điều rất quan trọng là : ***"Ơn tha thứ đồng thời cũng là ơn thánh hóa".*** Hãy ôn lại câu chuyện cậu con trai bỏ nhà, bỏ anh, bỏ cha đi hoang đàng chi địa, khi anh ta với tấm thân tàn ma dại trở về nhà cha, anh không những được tha thứ mà còn được tiếp tục hưởng quyền thừa kế và được trọng đãi thật linh đình. Cho nên khi Thiên Chúa tha thứ cho ai thì chính Ngài cũng thánh hóa người đó. Do đó, trong suốt tháng Mười Một, phải vang vọng mãi lời hoan ca chứ không mang màu sắc ảm đạm u buồn.

Sự thánh thiện cốt yếu, căn bản và quan trọng nhất của người tín hữu không phải là sự thánh thiện theo nghĩa đạo đức học làm bằng những nhân đức này nọ, hay bằng một lối sống gương mẫu…***Sự thánh thiện cốt yếu, căn bản là ơn thánh hóa***, đời sống mới được ban cho chúng ta từ khi được thanh tẩy trong Chúa Giêsu. Nói được là một nhân cách mới và còn hơn một nhân cách mới, ***"ta là con cái của Thiên Chúa, đã được chịu lấy Thần Khí của hàng nghĩa tử, nhờ đó ta kêu lên : "Abba, Cha ơi !"*** Không phải ai cũng được Giáo Hội phong thánh.và cũng không dễ gì được Giáo Hội điều tra phong thánh. Nhưng được hay không được Giáo Hội phong thánh vẫn không có gì quan trọng.cho bằng ta được chứng thực là con cái Thiên Chúa.

Căn cứ vào điều nói trên và nhất là trước khi có luật hay lệ 'phong thánh', thánh Phaolô đã luôn luôn gọi tất cả các tín hữu là 'các thánh. Cho nên tựa đề các thư Ngài gửi cho các giáo đoàn, luôn luôn thánh Phaolô ghi địa chỉ là : Gửi Chư Thánh ở….. Chúng ta hãy tin tưởng mình là thánh (dù rõ ràng mình cảm nhận sự bất xứng vô cùng) vì từng mỗi người chúng ta đều được Thiên Chúa yêu mến, mời gọi, và được tác thánh trong Chúa Giêsu. Vâng, theo thánh Phaolô, tôi là thánh, anh là thánh, chị là thánh, ông bà là thánh…Tất cả chúng ta đều là thánh. Ôi ! Vui sướng quá nhưng cũng run sợ quá phải không thưa quý ông bà anh chị em? Không phải vì sự thánh thiện căn bản, cốt yếu và quan trọng nhất ấy mà thánh Phaolô coi rẻ hay bỏ qua đòi hỏi đạo đức phải sống thánh thiện, phải thực hành các nhân đức. Các thư của Ngài hết có phần cảnh cáo những sai trái, những sa đọa về mặt đạo đức thì lại có phần 'khuyến thiện'. Đừng bao giờ quên theo chiều lý luận của thánh Phaolô là : ***"Không phải là sống thánh thiện để nên thánh, nhưng chính vì đã được Chúa thương thánh hóa và đã là thánh, nên chúng ta phải sống thánh thiện"***

Lễ các thánh, lễ tất cả các thánh, các thánh trong nhà Cha, đã được Giáo Hội tuyên thánh hay không, các thánh đang còn phải qua một thời gian thanh luyện, các thánh đang còn lữ hành trên trần thế là chúng ta, tất cả đều thông công với nhau (mỗi Thánh Lễ Chúa Nhật, chúng ta vẫn tuyên xưng như thế). Thánh Phaolô viết (trong thư gửi cho Chư Thánh ở Êphêsô : *"Anh chị em không còn là khách lạ, nhưng đã trở nên một cùng với các thánh và là người nhà của Thiên Chúa, được xây dựng trên nền móng là các Tông Đồ, các Tiên Tri, mà đỉnh góc chính là Đức Giêsu. Trong Ngài, tất cả lâu đài mộng khớp ăn với nhau mà cao lên thành một cung thánh trong Chúa; trong Ngài, tất cả anh chị em cũng được xây cất làm một với nhau trong Thần Khí, làm lâu đài cho Thiên Chúa ngự."* Mừng lễ các thánh, chúng ta chúc mừng nhau, chúng ta là các thánh ở đây, trong cộng đoàn nầy, trong từng tổ chức, từng phong trào, từng ca đoàn, từng gia đình. Chúc mừng nhau vì tin rằng dẫu chúng ta bất toàn, bất xứng, Thiên Chúa vẫn yêu thương chúng ta.

Linh mục Phạm Quang Hồng sưu tầm.